

Kazimiera Juszka

Sprawozdanie z promocji habilitacyjnej adwokata dr. hab. Juliusza Leszczyńskiego

Palestra 42/9-10(489-490), 141-142

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

■ Sprawozdanie z promocji habilitacyjnej adwokata dr. hab. Juliusza Leszczyńskiego

W dniu 9 czerwca 1998 r. w Uniwersytecie Jagiellońskim odbyła się uroczysta promocja habilitacyjna znanego łódzkiego adwokata dr. hab. Juliusza Leszczyńskiego. Uroczystość promocyjna odbyła się w najstarszej części uczelni – w auli Collegium Maius. Obyczajem uniwersyteckim otworzył promocję, stanowiącą część posiedzenia Rady Wydziału Prawa i Administracji – dziekan tego Wydziału prof. dr hab. S. Wójcik, który poprosił o dokonanie aktu promocyjnego prorektora uczelni – prof. dr. hab. F. Ziejkę. Następnie zabrał głos laudator – kierownik Katedry Kryminologii prof. dr hab. Andrzej Gaberle, który w swej laudacji nakreślił pokrótce piękną, lecz bardzo trudną drogę życiową habilitanta.

Habilitant bowiem pochodzi z Wilna i tam spędził lata swej młodości. Był partyzantem – żołnierzem Armii Krajowej i dlatego został uhonorowany odznaczeniami kombatanckim. Po wojnie, po ukończeniu aplikacji adwokackiej podjął pracę w Łodzi, gdzie jako adwokat działa do chwili obecnej.

Od wielu lat, prócz aktywnej pracy zawodowej, poświęcił się nauce. Punktem centralnym jego zainteresowań naukowych była problematyka przestępczości seksualnej. Spośród ogromnej liczby cennych prac naukowych habilitanta poświęconych tej problematyce na szczególną uwagę zasługują zwłaszcza trzy pozycje książkowe: „Zgwałcenia” (zmodyfikowana praca doktorska), „Zabójstwa na tle seksualnym w Polsce” (praca habilitacyjna) oraz „Kryminologiczne i kryminalistyczne problemy zabójstw z lubieżności” (współautor – prof. dr hab. Tadeusz Hanausek – kierownik Katedry Kryminalistyki UJ). Wiele prac naukowych habilitanta otwiera nowe perspektywy na ocenę zagadnień trudnych i skomplikowanych, jak np. sprawa oceny poczytalności sprawców przestępstw w przypadkach stwierdzenia u nich niektórych zaburzeń osobowości, zwłaszcza dewiacji seksualnych.

Prorektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. dr hab. F. Ziejka, wręczając habilitantowi dyplom bardzo silnie zaakcentował merytoryczną potrzebę łączenia pracy zawodowej z działalnością naukową i wskazał na realne korzyści wynikające z takiego łączenia.

Istotnie, w okresie ostatnich 10–15 lat dostrzegamy coraz więcej takich połączeń pracy naukowej z praktyczną działalnością zawodową. Połączenia takie realizowane są najczęściej poprzez obejmowanie przez pracowników nauki różnych stanowisk w praktyce (zwłaszcza stanowisk sędziów, adwokatów i radców prawnych). Na tej drodze powinno dochodzić do optymalizacji działalności praktycznej, jednakże z punktu widzenia nauki, równie cenna, a może nawet cenniejsza, jest druga droga, która prowadzi od praktyki do nauki, bowiem dzięki tej drodze przez wniesione doświadczenia praktyczne sfera naukowa rozwija się w tych kierunkach, które niekiedy są najbardziej potrzebne społeczeństwu. Drogą tą poszedł człowiek nazywany „ojcem kryminalistyki” – Hans Gross, początkowo austriacki sędzia śledczy, a następnie profesor uczelni w Grazu i w Pradze. Po tej drodze szedł także twórca krakowskiej Katedry Kryminalistyki – sędzia śledczy i późniejszy profesor UJ – prof. dr Jan Sehn. Tę drugą drogę w krakowskiej uczelni obrało także m.in. dwóch łódzkich adwokatów (dr hab. Leszek Sługocki i dr hab. Juliusz Leszczyński).

Nie można tego uznać za przypadek, lecz za oczywisty dowód poziomu łódzkiej adwokatury.

Kazimiera Juszka